

8. kapitola

Píp je plameniak!

Zara kráčala od výbehu tučniakov. Morty poskakoval pred ňou a Píp sa kolísal za nimi.

„Čo budeme robiť?“ opýtal sa Morty.

„Teraz vezmeme Pípa na prehliadku zoologickej záhrady a zoznámime ho s ostatnými zvieratami,“ dostala nápad Zara. „Hádam potom pochopí, že je tučniak.“

Brána Záchranej zoologickej záhrady sa práve otvorila a dovnútra začali vchádzať prví návštevníci. Všetci sa s údivom obzerali, keď zbadali, ako sa malý tučniačik kolíše po cestičke za dievčatom s lemurom. Mnohí z nich vytiahli fotoaparát a začali si ich fotiť.

„Píp, daj si pozor, aby si sa niekomu nepriplietol pod nohy. Nech ti nikto neublíži!“ zašepkala Zara. „Zabočme radšej sem. Je tu väčší pokoj.“

Pokračovali ďalej v ceste, prešli okolo výbehov nosorožcov, pávov a Charlesa – korytnačky obrovskej, ktorá bola najstarším obyvateľom Záchranej zoo.

„Ktorý výbeh navštívime ako prvý, Zara?“ zapišťal Morty.

Kým dievčina stihla odpovedať, Píp vzrušene zapípal, zamával maličkými krídlami a zrýchlil krok. Zara sa zamračila a radšej ihneď vyrazila za ním. Čo to tam zbadal?

Mortymu okamžite došlo, ku ktorému výbehu sa Píp vydal. „Ide k plameniakom!“ oznámil.

Tučniáčik sa pozrel cez plot do výbehu plameniakov a spokojne zavrteľ malým chvostíkom.

Všetky plameniaky stáli uprostred plytkého rybníka. Zatiaľ čo balansovali na jednej zo svojich dlhých nôh, druhá bola schovaná pod trupom. Ich perie malo

nádhernú ružovú farbu, len štíhly krk a hlava boli o niečo tmavšie. Strýko Horácus Zare vysvetlil, že čím žiarivejší odtieň plameniak má, tým je zdravší a spokojnejší. Všetky plameniaky v Záchrannej zoo boli sýtoružové a prekrásne!

Tučniak sa s nádejou pozrel na Zaru a zapípal.

Zara sa musela usmiať. „Áno aj toto sú vtáky ako ty,“ pripustila. „Lenže iný druh. Ty určite nie si plameniak, Píp.“

Píp sa pozeral na ružové operence a tvrdohlavo pípal.

Zara sa naňho zadívala. „Tak dobre, Píp. Ak chceš, môžeme ísť dovnútra, ale prisahám, že ty si tučniak!“

Pomocou privesku odomkla dvere na výbehu a spolu s Mortym a Pípom vošla dnu. Všetky plameniaky sa ako na povel otočili, pozreli sa na Zaru a priateľsky ju pozdravili. Jeden z nich pôvabne podišiel

na kraj rybníka a jemne si o Zaru obtrel hlavu. Bola to najmenšia samička spomedzi všetkých, s čiernou škvrnou medzi ružovým perím nad zobákom.

„Ahoj, Fifi,“ pozdravila ju Zara. „Toto je Píp. Včera ho strýko Horácus priviezol do zoo.“ Zaváhala, pretože si nebola istá, ako jej má vysvetliť Píпов problém.

Drzý lemur jej však skočil do reči. „Píp si myslí, že je možno plameniak!“

Píp nadšene zapípal a nemotorne zamával krídelkami.

„A preto nám napadlo,“ pokračovala Zara, „že by si mu mohla ukázať, čo robia plameniaky.“

Fifi sa zvedavo pozrela na tučniačika a súhlasne prikývla. Vyšla z rybníka a sklonila hlavu na dlhom krku, aby sa s tučniačikom mohla porozprávať.

Zara s Mortym sa rozosmiali, keď ho videli vedľa vysokých, štíhlych, ružovo sfarbených plameniakov. Tučniak sa na

Fifi a jej príbuzných ani v najmenšom nepodobal!

„Zaujímalo by ma, čo mu Fifi hovorí,“ pošepkala Zara Mortymu.

Čoskoro to zistili. Píp pozorne sledoval, ako Fifi zodvihla jednu nohu a zasunula si ju pod operený trup. Potom samička priateľsky prikývla. Píp zdvihol svoju malú oranžovú nožičku s plávacou blanou a okamžite pristál na operenom zadočku.

Morty sa tak rozosmial, že spadol na zem.

„To od teba nebolo pekné, Morty!“ pokarhala ho Zara. „Nesmej sa tomu chudáčikovi.“ Podišla k Pípmu a pomohla mu vstať.

Tučniak sa otriasol a cestou z rybníka smutne pípal.

Zara sa naňho nežne usmiala. „Nie, Píp, tiež si nemyslím, že si plameniak. Tak poď, vyskúšame to niekde inde. Ďakujeme za pomoc, Fifi.“

Fifi im zakývala na rozlúčku.

„Neboj sa,“
zapišťal Morty.
„Už nikdy
nedovolíme,
aby si spadol
na zem, Píp.
Aké zvieratá
navštívime
teraz?“

Tučniáčik
nedočkavo zapípal
a znovu sa rozbehol vpred.
Zara mala čo robiť, aby sa nerozosmiala,
keď zbadala, k akému výbehu mieri Píp
tentoraz.

„Zebry!“ pískol Morty. „Zara, Píp si
fakt myslí, že by mohol byť zebra? Veď tá
predsa nie je ani vták!“

„Podľa mňa si to myslí preto, lebo zebry
sú tiež čiernobiele,“ vysvetlila mu Zara
s úsmevom. „Pod', Morty, pozdravíme
Kleopatru.“

Píp dychtivo zapípal a Zara ho vzala do náruče. Morty jej vyskočil na plece a okolo krku jej omotal svoj chvost. Zara pomocou prívěsku otvorila dvere a všetci traja vošli dnu.

Výbeh tvoril obrovský pás skalnatej stepi s tropickými stromami a agátmi.

Zebry práve obedovali: postávali okolo veľkej hĺby zlatistého sena a kôpky mrkvy. Keď zbadali Zaru, začali erdžať na

